

Не доніс

Кость Дяченко

Данило виробив методу,
Щоб напевняк, а не знечай
З свого витиснуть городу
Добрячий овочеврожай.
У землю добрив начинив,
Не жужма — все по розрахунку.
І не якимось засадив —
Насінням вищого гатунку.
Аби не шурхнути в капкан
Засухостійкої погоди,
В дворі пробив артезіан,
Прорив арики по городу.
Відтоді звідти — ні на мить.
По черзі пора кожному грядку.
Бува, й при місяці сидить,
Кінча наводити порядки.
Дає стеблинці кожній лад
А ще прискіпливо дивився,
Щоб часом гусінь, "колорад"
Чи тля якась не завелися.
Бодай бур'ян ніде не звівся —
Блищить в руках метка сапа.
Та ще навколішки опісля
Пінцетом лишки доскуба.
Отак, відторгнутий від всього,
Як одержимий, весь сезон
Він копирсався що є змоги
І до кінця "тримав фасон".
Ну що ж? Потужився Давило,
То є й віддяка: диво з див
Таке в городі уродило —
Весь двір врожаєм завалив!
Збирався люд з усіх кінців,
Із далей лискали біноклі
На кряж томатів, огірків
І Єверест його картоплі.
Данилу слава і хвала!

Та ось кінець настав "параду":
Уся продукція згнила...
Бо не подбав, як дати їй раду.

Зростить врожай іще не все:
Той виграє з цим славним ділом,
Хто неушкодженим і цілим
Його до рота донесе.
І скільки в нас таких майстрів —
Перелічити неспромога,
В яких все, зібране з полів,
Йде в толк до грамика одного.
Тож є учитися у кого?